

28. nedjelja kroz godinu A

*Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim jer ti si sa mnom. (Ps 23,4)*

Prvo čitanje

Izaija 25,6-10a

Gospodin nad Vojskama spremiće svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sve pogane pokrivaše i uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica Gospodin Bog otrti – sramotu će svog naroda na svojoj zemlji skinuti: tako Gospodin reče. I reći će se u onaj dan: Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmoo, on nas je spasio; ovo je Gospodin u koga se uzdasmoo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu jer ruka Gospodnja na ovoj gori počiva!

Drugo čitanje

Filipljanima 4,12-14.19-20

Braćo i sestre! Znam i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati. Sve mogu u Onome koji me jača! Ipak, lijepo je od vas što sa mnom podijeliste moju nevolju. A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. Bogu pak, Ocu našem, slava u vijeke vjekova! Amen.

Evandjelje

Matej 22,1-10

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prisporobama: "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedooše doći. Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam gotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!' "

"Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi ubojice, a grad im spali."

"Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!'"

"Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju."

Za razmišljanje

Kod nijednog od evanđelista ne dolazi tako jako do izražaja misao o očekivanju suda, zajedno s opomenom, činiti Božju volju, kao kod Mateja. Ipak sama pripadnost Crkvi samo za sebe nije nikakva garancija spasenja. Ono što se računa, je konkretno ostvarivanje naše vjere.

To je i temeljna misao ove tako nevjerojatne i neprirodne prispodobe o kraljevskoj svadbenoj gozbi. Jer, koji gostoprimac poziva dva puta svoje goste i onda k tome još bude – da šutimo o veselju – konfrontiran ravnodušnošću, pa i neprijateljstvom kao odgovorom na njegov poziv? Da ih tada za kaznu zbog njihove nezainteresiranosti ubija, njihov grad sraunjuje u prah i pepeo, i onda na ulicama i trgovima traži nove goste, cijelu priču ne čini nikako shvatljivijom.

Zato moramo pogledati pomalo između redaka i potražiti smisao. Parabola je kao prvo zato neprirodna, jer se odnosi na nešto, što ono prirodno nadilazi: ne radi se tek o običnoj ženidbi, nego o slavlju spasenja, radosti i zajedništva, kojemu su pozvani isprva Izrael, a potom Crkva i cijelo čovječanstvo. U velikim potezima biva pojašnjena cijela priča: oni prvopozvani gosti su članovi izabranog naroda Izraela, koji se pak protive pozivu proroka, mudraca i konačno naviještaju radosne vijesti po Isusu i njegovim apostolima. Rušenje Jeruzalema 70. poslije Krista imalo je za pracrkvu simbolično značenje. Ono je bilo uzeto za znak, da odsada moraju svi ljudi biti pozvani u kraljevstvo Božje.

Ipak "mnogo je zvanih, a malo izabranih". "Kršćanima" se mnogi mogu nazivati, bez da se trude na putu obraćenja. Sam krsni list, bez življenja po Božjoj volji, nije dostatan. Ta izreka vrijedi danas isto kao i za ljude Isusovog vremena.

"Naše vrijeme nije ni u kom slučaju nevjernije nego prijašnja vremena. Možda ima premalo zajednica, u kojima se o vjeri ne samo govori, već pokušava i živjeti.

Radi se o tome, kako se široko ljudske zajednice sastaju, međusobno približuju i žive ono jedno: Ti si moj brat. Ja sam prema tebi dobar. Radujem se s tobom. Tugujem s tobom. Ti se i meni obraćaš. Na to se oslanjam, jer inače ostajem sam. Znam da si tu. Sve ostalo, moja društvena zaduženja, moj položaj, to ne igra nikakvu ulogu – i tvoja isto tako. Nas dvojica, nas deseterica, nas pedeseterica, nas stotinu znamo sasvim sigurno, da si želimo biti dobri.

To sve ne činimo tek tako. Znamo, za to je važna energija, znanje da vlastita snaga na dulje vrijeme za to nije dovoljna... Zato ovo ne činimo samo sami sa sobom, već s jednim, kojeg nazivamo Bogom. Mi se držimo Isusa Krista." (J. Schmidt)

28. nedjelja kroz godinu A

*Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim jer ti si sa mnom. (Ps 23,4)*

Prvo čitanje

Izaija 25,6-10a

Gospodin nad Vojskama spremić će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sve pogane pokrivaše i uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica Gospodin Bog otrti – sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako Gospodin reče. I reći će se u onaj dan: Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je Gospodin u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu jer ruka Gospodnja na ovoj gori počiva!

Drugo čitanje

Filipijanima 4,12-14.19-20

Braćo i sestre! Znam i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati. Sve mogu u Onome koji me jača! Ipak, lijepo je od vas što sa mnom podijeliste moju nevolju. A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. Bogu pak, Ocu našem, slava u vijeke vjekova! Amen.

Evandjelje

Matej 22,1-14

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prispodobama: "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam gotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!' "

"Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi ubojice, a grad im spali."

"Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' "

"Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.

Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruho. Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijem. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubî.' Doista, mnogo je zvanih, malo izabраниh."

Za razmišljanje

Kod nijednog od evanđelista ne dolazi tako jako do izražaja misao o očekivanju suda, zajedno s opomenom, činiti Božju volju, kao kod Mateja. Ipak sama pripadnost Crkvi samo za sebe nije nikakva garancija spasenja. Ono što se računa, je konkretno ostvarivanje naše vjere.

To je i temeljna misao ove tako nevjerojatne i neprirodne prispodobe o kraljevskoj svadbenoj gozbi. Jer, koji gostoprimac poziva dva puta svoje goste i onda k tome još bude – da šutimo o veselju – konfrontiran ravnodušnošću, pa i neprijateljstvom kao odgovorom na njegov poziv? Da ih tada za kaznu zbog njihove nezainteresiranosti ubija, njihov grad sravnjuje u prah i pepeo, i onda na ulicama i trgovima traži nove goste, cijelu priču ne čini nikako shvatljivijom.

Zato moramo pogledati pomalo između redaka i potražiti smisao. Parabola je kao prvo zato neprirodna, jer se odnosi na nešto, što ono prirodno nadilazi: ne radi se tek o običnoj ženidbi, nego o slavlju spasenja, radosti i zajedništva, kojemu su pozvani isprva Izrael, a potom Crkva i cijelo čovječanstvo. U velikim potezima biva pojašnjena cijela priča: oni prvopozvani gosti su članovi izabranog naroda Izraela, koji se pak protive pozivu proroka, mudraca i konačno naviještaju radosne vijesti po Isusu i njegovim apostolima. Rušenje Jeruzalema 70. poslije Krista imalo je za pracrkvu simbolično značenje. Ono je bilo uzeto za znak, da odsada moraju svi ljudi biti pozvani u kraljevstvo Božje.

Ipak "mного je zvanih, a malo izabраниh". "Kršćanima" se mnogi mogu nazivati, bez da se trude na putu obraćenja. Sam krsni list, bez življenja po Božjoj volji, nije dostatan. Ta izreka vrijedi danas isto kao i za ljude Isusovog vremena.

"Naše vrijeme nije ni u kom slučaju nevjernije nego prijašnja vremena. Možda ima premalo zajednica, u kojima se o vjeri ne samo govori, već pokušava i živjeti.

Radi se o tome, kako se široko ljudske zajednice sastaju, međusobno približuju i žive ono jedno: Ti si moj brat. Ja sam prema tebi dobar. Radujem se s tobom. Tugujem s tobom. Ti se i meni obraćaš. Na to se oslanjam, jer inače ostajem sam. Znam da si tu. Sve ostalo, moja društvena zaduženja, moj položaj, to ne igra nikakvu ulogu – i tvoja isto tako. Nas dvojica, nas deseterica, nas pedeseterica, nas stotinu znamo sasvim sigurno, da si želimo biti dobri.

To sve ne činimo tek tako. Znamo, za to je važna energija, znanje da vlastita snaga na dulje vrijeme za to nije dovoljna... Zato ovo ne činimo samo sami sa sobom, već s jednim, kojeg nazivamo Bogom. Mi se držimo Isusa Krista." (J. Schmidt)